

כז נערה יודעת:

יש חברך גדול

בין הרגע־עפני

לבין הרגע־אחרו

כל נערה פיקחית יודעת, שאם היא רוצה להשיג משהו מגבר החושק בה, מוטב לקחת זאת לפני שהיא מתמסרת לו. כי דעתו של גבר עלולה להשתנות ברגע שהוא משיג את מבוקשו. הוא הדין לגבי מערכת־בחירות. הבטחה של פוליטיקאי, יום לפני הבחירות, שווה כקליפת־השום יום אחרי שנבחר. זה נכון לגבי שני המועמדים לנשיאות ארצות־הברית. אבל זה נכון שיבטיחים לגבי ג'ראלד פורד, ביגלל שתי סיבות: הרוב המוחלט של יהודי ארצות־הברית הצביע נגדו, וחיינו הפוליטיים נסתיימו ממילא. בחודשיים האחרונים של שילטונו הוא נתון במצב שכל פוליטיקאי אמריקאי חולם עליו: הוא יכול לצפצף ציפצוף אחד ארוך על יהודי ארצות־הברית וישראל. **ציפצוף כדממה.** השבוע נשמע ציפצוף זה בקול דממה דקה במועצת־הביטחון. על הפרק עמדה הצעה ערבית, לגנות את מעשיה של ישראל בשטחים המוחזקים: הקמת ההיאחזויות, הנוגדת במפורש את אמנת ז'נבה לניהול שטחים כבושים ("שינוי האופי הדמוגרפי"), ומילחמת־הדת האומללה במערב־המכפלה. בנקודות אלה, דעתה של ממשלת ארצות־הברית היתה תמיד כדעת הערבים.

השר קור

לקראת גירושין?

שהוא: השגת הסדר־שלום מטעם ארצות־הברית במרחב, אם תצצה ישראל ואם לאו (ראה להלן).

הקואליציה

מישחק באש

מתוך חשבון ציני,

עולמים הל"ע

לשבור את הממשלה

אילו אמר מישהו, עוד לפני שנה, שהל"ע עלולים לפרוש מן המשלה מרצונם החופשי, היה מעורר רעמי צחוק. ל"ע היא אימפריה מיפלגתית כלכלית.

אך ביגלל הלחץ היהודי היא לא העזה לפעול על פי השקפתה. עתה, כשלחץ זה איבד את ערכו, הסכים הנציג האמריקאי להחליטה, שיגנתה את ישראל בחריפות. כדי למנוע את הצורך לעשות זאת בדרך של הרמת יד, הוסכם כי ההחלטה תימסר מפי היושב־ראש, על דעת כל החברים. **אות לכארת.** התגובה הישראלית היתה היסטורית. יגאל אלון איבד, כנראה, את עשתונותיו. התנפל בגסות על השגריר האמריקאי. הממשלה כולה זעמה ורתתה. אולם תגובה זו לא היתה יעילה. כי מה שקרה באו"ם, אינו אלא אות לבאות. הבחירות חלפו, למשך השנה הקרובה לא יהיה מישקל רב ללחץ היהודי, והי ממשלה האמריקאית הבאה תפעל, בלי ספק, על־פי האינטרס הבסיסי האמריקאי.

לקראת הגשת כתב־אישום

המישטרה גם מצאה בדירתה של שרה הרי בחיפה רכוש של קופת־חולים, הנושא עליו חותמות של המוסד. רכוש זה הגיע לשם בדרך בלתי־הוקית.

ב ימים אלה מכינה פרקליטות מחוז תל־אביב להגשה כתב־אישום ראשון נגד אשר ידליו.

במקביל להחלטה על הגשת כתב־האישום הועבר ידליו ממעצר מיוחס למישטרה גיבתיים. לבית־מעצר רגיל באבוק־כביר.

הגשת כתב־האישום תהווה סטירת־לחי לכל אותם המפיצים שמועות, כאילו לא הצליחה המישטרה כמצאית הומר נגד ידליו. הגשת כתב־האישום הראשון לא תהיה סוף החקירה. בירי המישטרה הוכחות מוצקות לעבירות פליליות כולל קבלת שוחד מצד ידליו. במסירת ההוכחות סייע רבות מרדכי אליסון, לשעבר מנהל החברה־העבודות־החוף של סוגל־בונה שהסכים, אחרי מעצר ממושך, לשתף פעולה, ושוחרר ממעצרו בחצות־לילה.

אולם המישטרה לא הצליחה, עד כה, לפצח את עיסקת־השוחד של מדיקל־סנטר. ראשי המישטרה לא אישרו לחוקרים את התקציבים הדרושים לחקירה, ונחוצה נסיעה לגניוויק ולדרום־אמריקה, לשם חקירת כל בעלי המניות של מדיקל־סנטר.

שכן עובדה היא כי קופת־חולים קילמה סכום של 2.55 מיליון דולר תמורת שטח שנמכר שנה קודם־לכן במיליון דולר פחות. עובדה היא כי קרוב ל־800 אלף דולר הוצאו מישראל על־ידי עורכי־הדין רוברטו אהרון וצבי טמיר, הופקדו בניו־יורק תחת שיוחלקו לבעלי־המניות.

אולם עד כה לא הצליחה המישטרה להוכיח כי בהוצאת הכסף לחו"ל והפקדתו, במשך חודשים ארוכים, בחשבון־בנק תחת לחלקו, יש משום צעד ראשון של חלוקת השלל בין המוכרים ונציגיהם לבין אשר ידליו ורעיו.

בראשת המישטרה שעבר היה נדמה למישטרה כי תעלה בידה חרט. היו לה הוכחות לרוב, אך כולן הצביעו לעבר אחותו של אשר ידליו, שרה הרי. הגניבות של ידליו היו כה מתוחכמות, עד שבבצר הצביע על קשר ישיר ביניהן אל אשר ידליו עצמו. כל עיסקה שנחקרה, הובילה אל האחות.

למשל: ציורים גנובים התגלו בלי־הרף, הוכח כי שרה הרי גנבה תמונות, הסתירה חלק מהן אצל מאיר פלוקסמן שנמלט לחו"ל מציריכעץ מישטרת. המישטרה מצאה עוד מחבוא של ציורים של שרה הרי אצל חברה שלה בחיפה, אשה בשם ציפר בחוב שזהם 28 בהדרה־כרמל. המישטרה גילתה כי שרה הרי מכרה ציור של צבי שור ב־2009 לירות לקבלן אליהו יצחקי, הותף לעיסקת ידליו ושיכון־עובדים, שבה הוא קנה את מיגרשו של ידליו בראשון־במחיר מופרז, וקיבל את המחיר חזרה מדירות שבנה עבור שיכון־עובדים.

לשבור את עיסקות־המפתח

דגם הוקעתן של שרה הרי, ומלכה הרצברג חברתה, כגנבות פשוטות, לא היתה מטרת המישטרה.

המישטרה רצתה לשבור את עיסקות־המפתח של ידליו. אפילו קרדיה־לואואו, שהקים ידליו עם בנק לאומי, ושבוערתה הוציא במירמה מקופת־חולים כספים שנועדו כאלו לרופאים עולים־חדשים, ולמעשה הורוה ממנה לעצמו ולאחרים, לא הרשימה אותה. אגב, בדיקה של הנהלת בנק לאומי גילתה כי הקרן הוקמה מבלי שנתם כלל חווה על הקמתה. בעבודת רישום הקרן היו שיבושים, וכמה שנות של עובדים בכירים של קופת־חולים, ביניהם של משה יהודה, הוכנסו בטעות לרשימת הקרן החשאית.

את המישטרה מעניינות בעיקר עיסקות הקרקע, שבמרכזן עיסקת מדיקל סנטר ועיסקת הרחובות.

עיסקת־קרקעות תמוהה אחרת של קופת חולים נתגלתה בימים אלה. הקופה רכשה בנהריה 25 דונמים הקלאיים מאדם בשם אלטמן. היה זה אחרי שעיניית נהריה ביקשה שהקופה תקים במקום מוסד רפואי לקשישים. המחיר ששולם לאלטמן, תמורת ויתורו על זכויות־הכחירה, היה 600 אלף לירות — מחיר מופרז לכל הידועות. רק אחרי הרכישה התברר, כי אין כל סיכוי לקבל אישור־בנייה. השטח אומנם שוכן במרחק של 800 מטר בילבד מבינת־החולים הממשלתי, אך באמצע עובר הכביש הראשי, ואין סיכוי על יאשרו לקופת חולים להעביר חולים על אלונקות דרך כביש זה. המוסד הפעיל לחצים מרובים, כדי לקבל אישור־בנייה, ואף דרש לפסול את מאיר זורע, מנהל מינהל מקרקעי ישראל, מחברותו בוועדות ממשלתיות הדנות בנושא. הלחצים היו כבדים ללא־תקדים, ודומה כי ראשי קופת חולים חששו שמא ישאל מישהו מרוע שולמו 600 אלף לירות תמורת קרקע חקלאית, בלי סיכוי לקבל רשיון־בנייה.

השבוע, כאשר הוארך מעצרו של אשר ידליו ב־15 יום נוספים, היו החוקרים משוכנעים כי גם זמן זה לא יספיק להם. כל יום מביא בצינן במחיר גילויים חדשים של פרשיות חדשות, שכוני לחוקרן יודקו החוקרים לחודשים רבים של עבודה מאומצת.

מהדורות־כיס של מיסלגת־העבודה, מעין מיני־מפא"י, יש לה מנגנון השולט בכל; חברות מיסטריות משגשגות; קיבוצים; המוני עסקנים משובצים במנגנוני הממשל, לה, הסוכנות, העיריות וההסתדרות; אחר, זאת ממשלתיות המנוצלות לקידום העסקים המיפלגתיים.

מכל הבחינות אלה, קשורה המיפלגה בחוטי־הסבור שלה בשילטון. ניתוק חוטי־הסבור, ולו גם לשנה אחת בלבד, הוא גיתוח מכאיב.

אופק קורר. אולם האופק של הל"ע התקרר בחודשים האחרונים, והמיפלגה חרדה לעצם קיומה.

מסביב לל"ע קמו קבוצות פוליטיות שור, שכל אחת מהן מסכנת את בסיס־הקיום של עסקיה: רביעיית הח"כים שלה בכנסת, הנותנת לה שני כסאות ליד שול־חזר־המשלה. יגאל ירון מתכוון להשתתף בבחירות, והוא דחה מכל וכל את עצם הרעיון לשתף פעולה עם ל"ע. תנועת־שינוי, המושפעת באמצעים, מאיימת גם היא לנגוס נחח כלשהו מציבור־הבוחרים של המיפלגונות. אם יופיעו שתי קבוצות אלה ברשימה משותפת, היא עלולה כמעט לחסל את הל"ע, להשאירה כסיעה של ח"כ אחד או שניים בכנסת הבאה, יהיה זה סוף השתתפותה בממשלה וסוף עסי־קיה.

מן הצד השני קיימת עדיין רשימתה של שולמית אלוני. גוף זה התפלג כמה פעמים, ואחרי קפיצות הויגזאג חסרות־התכלית של השולמית נתונים סיכויין בספק. לכן מוכנה אלוני למכור את עצמאותה תמורת מקום בטוח ברשימת הל"ע. אך הדבר חייב להיעשות באמצעותה של "איחוד" — ואיחוד כזה לא ייתכן כאשר הל"ע נמצאת בקואליציה, וסיעת ר"צ באופוזיציה.

מכל הבחינות אלה, כדאי לל"ע לקפוץ מן העגלה הממשלתית, לנסות להשיג בר"צ האחרון דימוי של מיפלגה אידיאלית־לית, לוחמת, אופוזיציונית. את האמת־העיוע של הממשלה, נוכח המצב הריעוע של הממשלה.

אסון לאומי. אולם הל"ע משחקת באש.

קפיצה מן הממשלה בשעה זו עלולה לסכן את עצם קיומה. אומנם יישארו לממשלה 63 ח"כים (50 המערך, 3 ערבים, 10 מפד"ל) — אולם ממשלה כזאת, שתהיה תלויה כולה בחסדי זבולון המר ויצחק רפאל, עלולה ליפול בכל רגע. במערכת־הבחירות שתבוא, ספק אם הל"ע ייצאו כמנצחים, אולם המערך עלול לאבד בה את הכוח המינימלי הדרוש להרכבת הממשלה הבאה.

כך, ביגלל חשבון ציני של מיפלגה קט־נה, עלולה להתחיל התפתחות שתביא לעי־ליית הליכוד לשילטון, בשנה שתעמוד בסימן של משא־ומתן לשלום, יהיה זה אסון לאומי.

יחסים מרחביים

עם הגב אל השלום

האם תיגדר ממשלת ישראל אל השלום

כמו אסיר שפוט־למוות

אל הגדרום?

אפילו שימחה דינין, מכשיר צייתיני של כל שילטון, רמו על הסכנה, "אסור ש־ישראל תיראה בעולם כמי שמתנגדת ל־שלום, בעוד שהערבים ייראו כרופי־שלום", אמר השבוע.

הוא לא דיבר על העתיד, אלא על ההווה, כי כך בדיק נראתה ישראל השבוע בעיתונים ברחבי העולם.

דברים כרוכים. הדבר בא לידי ביר טוי חד כאשר קיבל נשיא מצריים, אנוואר אל־סאדאת, מישלחת של חברי־קונגרס אמריקאיים, ששירו במרחב, הוא אמר באוזניהם דברים פשוטים: הוא מוכן לחתום על הסכם־שלום רישמי עם ישראל, לצורך זה הוא מוכן להיכנס למשא־ומתן, בהשי תתפוס כל הגורמים הערביים הנוגעים ב־דבר, בלי תנאים מוקדמים, מצע־השלום שלו הוא נסיגה ישראלית מכל השטחים הכבושים, הקמת מדינה פלסטינית בגדה וברצועה, ערובות ביטחון לישראל, "ככל העולה על רוחה", סאדאת דחה את הד אפשרות של מו"מ ישיר מייד ("יסקלו אותי באבנים"), וקרא לכינוס ועידת ז'נבה למטרה זו. אם לא תתגשם מטרה זו תוך זמן סביר, הוסיף, תהיה האלטרנטיבה הד

(המשך בעמוד 24)